

Blikwisseling

Man Ray, *Electricité (le Monde)*

Nog maar een week geleden, in een museum, hing een piepklein stukje tekst op de muur geprikt. Temidden van veel, heel veel tekeningen en gedichten. Het ging over de gedachten van een jongetje van zes... zittend voor het raam:

'These are my two drops of rain
waiting on the window-pane
I am waiting here to see
Which the winning one will be...'
Ernest H. Shepard

Als altijd op zoek naar films, grote werken en imposante namen, vond ik er één van slechts vijf minuten, over het drukken op talloze AAN/UIT knopjes. Ik herkende ze allemaal.

Lowave: urban visions

Afgelopen zomer in het regenwoud
zo veel regen
nog meer woud
Drie weken met een horizon
van minder dan een meter
Overgave bood een openbaring
zo veel schoonheid
zo dichtbij

Godelieve Spaas, *Energiemeter*

Vijf gevonden schatten in 2002 waarvan ik op dat moment de werkelijk waarde nog niet kende. Sterker nog elk vervulde mij met verwondering. Mijn blik richt zich meestal op de verte. Dichtbij verwacht ik niet veel te vinden. De schoonheid van de grenzeloosheid is mij eigen. Zonder moeite vind en omarm ik haar en put er energie uit.

Voor het beschouwen van de nabijheid moet ik op expeditie. Niet zomaar een expeditie maar één die veel uithoudingsvermogen, geduld en volharding lijkt te vragen, maar uiteindelijk slechts vraagt om het toelaten van een andere blik. Eenmaal op pad bekijk en beluister ik de wereld zo dichtbij, betast en bevaag haar, onderwijl het gevoel van gevangenschap dat mij bekruipt van me afschuddend. Stap voor stap verken ik een nieuwe omgeving.

En na de tentoonstelling, de film en de natte tropen weet ik zeker dat het kan: kijken op de vierkante centimeter. Zonder moeite vind en omarm ik de beslotenheid en put er energie uit. Als vanzelfsprekend wissel ik mijn blik van dichtbij naar de verte. Verbreed of versmal ik mijn aandacht. Pas toen kwam ik er achter dat het juist de wisseling is die de verwondering voedt. Die telkens nieuwe elementen onthult van dezelfde einder en de bekende nabijheid. Het is die blikwisseling die me weerhoud van het vergelijk. Die mij scherpt zodat wat eerder onbelicht bleef nu ook mijn aandacht krijgt. Die het detail aan de horizon en de grootsheid van de engte openbaart. Zonder moeite wissel ik en put uit de eindeloze energie die mij omarmt.

Godelieve Spaas, 2003